

Αριθμ.Αποφ.37/2005

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ
ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ**

Το Δικαστήριο που συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

1. **ΓΩΓΟ ΚΩΝ/ΝΟ**, Στρατιωτικό Δικαστή Α΄, Προεδρεύοντα κατ' άρθρο 173 ΣΠΚ, επειδή κωλύεται ο Πρόεδρος,
 2. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΑ**, Στρατιωτικό Δικαστή Γ΄,
 3. **ΣΠΥΡΟΥ ΧΡΥΣΟΒΑΛΛΑΝΤΟΥ**, Πάρεδρο Στρατιωτ. Δικ.,
- και τους Στρατοδίκες :

1. **ΤΖΟΥΤΖΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ, ΣΧΗ (Ο)**
2. **ΣΚΟΡΔΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ, ΣΧΗ (ΠΒ)**

που κληρώθηκαν με την υπ' αριθμ. **2314/2004** Απόφαση του Στρατοδικείου Αθηνών, τον Αντεισαγγελέα **ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟ Αναστάσιο**, Στρατιωτικό Δικαστή Γ΄, που αναπληρώνει τον Εισαγγελέα, κατ' άρθρο 174 ΣΠΚ, επειδή κωλύεται και την Γραμματέα **Ψαρρή Αναστασία, Ανθστή (ΔΓ)**, συνεδρίασε δημόσια στην Αθήνα και στην αίθουσα που έχει καθοριστεί για τις συνεδριάσεις του, σήμερα την **13^η** του μήνα **Ιανουαρίου**, του έτους δύο χιλιάδες πέντε (**2005**) και ώρα 09:00΄, κατά την οποία οι παραπάνω Στρατοδίκες, μετά από πρόσκληση του Προέδρου, ορκίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 183 ΣΠΚ, για να δικάσει τον **Β. Κ. του Χ.**, που παραπέμφθηκε σε δίκη με το υπ' αριθμ.1147/2004 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών και κατηγορείται για: **α) εξύβριση κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ούτε για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν και β) βιαιοπραγία κατά κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ούτε για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν**, ο οποίος αφού παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο, χωρίς δεσμά, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του κλπ, αποκρίθηκε ότι ονομάζεται **Β. Κ. του Χ.**, ετών **, γεννήθηκε το **στην ** και κατοικεί στην ** (οδός **), Λγος (**), του ** ΤΠ, με ΑΜ:**, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, ο οποίος δήλωσε ότι έχει διορίσει συνήγορο για την υπεράσπισή του, τον παρόντα δικηγόρο Λευκάδας Γράψα Ξενοφώντα, ο οποίος κατέθεσε το υπ' αριθμ. J 12133 ΔΙΚ.7224Α Γραμμάτιο του Δικηγορικού Συλλόγου Λευκάδας.

Κατόπιν ο Πρόεδρος συνέστησε στον κατηγορούμενο να προσέχει τις κατηγορίες και τη σχετική συζήτηση, ενώ ταυτόχρονα τον πληροφόρησε ότι έχει δικαίωμα να αντιτάξει στις κατηγορίες πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του καθώς και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του μετά την εξέταση εκάστου μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου.

Στο σημείο αυτό εμφανίστηκε ο Ι. Χ., κάτοικος ** και δήλωσε ότι παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων κατά του προαναφερομένου κατηγορουμένου και ζήτησε να της καταβάλει το ποσό των 15 ευρώ με επιφύλαξη, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που έχει υποστεί λόγω των αδικημάτων της εξύβρισης κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία και της βιαιοπραγία κατά κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ούτε για λόγους που έχουν σχέση με αυτή. Ταυτόχρονα κατατέθηκε από τον δηλούντα παράσταση πολιτικής

αγωγής το υπ'αριθμ. 529006 παράβολο. Ο πολιτικώς ενάγων Ι. Χ. δήλωσε ότι διορίζει συνήγορό του την δικηγόρο Κατσογιάννη Βασιλική, η οποία κατέθεσε το υπ'αριθμ.:02262427 Γραμμάτιο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Κατά της παράστασης αυτής δεν προβλήθηκε αντίρρηση.

Ύστερα ο Εισαγγελέας, αφού πήρε τον λόγο, απαγγείλε συνοπτικά τη κατηγορία που αναφέρεται στο παραπάνω κλητήριο θέσπισμα και πρότεινε την ανάγνωση του εγγράφου που βρίσκεται στη δικογραφία, δηλαδή του ΑΦΜ του κατηγορουμένου.

Έπειτα ο Πρόεδρος ζήτησε από τον κατηγορούμενο γενικές πληροφορίες για τις πράξεις που κατηγορείται και του υπενθύμισε ότι η απολογία του θα γίνει στο τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Ο κατηγορούμενος έδωσε τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν και δήλωσε ότι δεν κάλεσε μάρτυρα για υπεράσπισή του, ενώ ο συνήγορος του συμφώνησε με την πρόταση του Εισαγγελέα για την ανάγνωση του παραπάνω εγγράφου.

Αφού το Δικαστήριο διασκέφτηκε μόνο, σύμφωνα με το νόμο, επάνω στην έδρα του, με παρούσα τη Γραμματέα, με απόφασή του που λήφθηκε παμψηφεί και απαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο αμέσως και σε δημόσια συνεδρίαση, δέχθηκε την πρόταση του Εισαγγελέα και διέταξε την ανάγνωση, στην κατάλληλη στιγμή της διαδικασίας, του εγγράφου που πρότεινε.

Αφού έγιναν αυτά ο Πρόεδρος εκφώνησε τα όνομα των μαρτύρων κατηγορίας που κλητεύθηκαν, Χ. Ι., Κ. Π. και Π. Α., οι οποίοι βρέθηκαν παρόντες.

Κατόπιν ο Πρόεδρος, κάλεσε για εξέταση τον πολιτικώς ενάγοντα, ο οποίος αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κλπ. αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: Χ. Ι. του Σ., ετών **, γεννήθηκε στη ** και κατοικεί ομοίως (** 7), ΕΜΘ Λχίας (**) της **, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, γνωρίζει απλώς τον κατηγορούμενο και δεν έχει συγγένεια μ' αυτόν, ούτε φιλία, ούτε έχθρα και αφού εξετάσθηκε χωρίς όρκο σύμφωνα με το άρθρο 221δ' του ΚΠΔ, λόγω της ιδιότητός του ως πολιτικώς ενάγοντος, κατέθεσε ότι:

Στις 28-6-2003 είχα υπηρεσία και βρισκόμουν στα μαγειρεία. Ο Ίλαρχος με φώναξε στο γραφείο του, έκλεισε την πόρτα και άρχισε να με απειλεί, να με εξυβρίζει και γενικά να αναφέρει όλες τις φράσεις που αναφέρονται στο κατηγορητήριο. Μάλιστα με απώθησε στο στήθος δυνατά με αποτέλεσμα να πέσω με δύναμη στο φοριαμό. Εγώ εξεπλάγην. Ήταν εκτός εαυτού και εξακολουθούσε να με βρίζει για αρκετή ώρα, ακόμη και όταν εγώ είχα φύγει. Θεωρούσε ότι εγώ ή ο κ. Τ. του χαλάσαμε τη μηχανή επειδή την προηγούμενη εβδομάδα μας είχε τιμωρήσει. Ωστόσο δεν είχε κάποιο στοιχείο εναντίον μου. Λίγο καιρό μετά έφυγε με μετάθεση. Με τον κατηγορούμενο οι σχέσεις μας ήταν τυπικές και επαγγελματικές. Το ότι με ανέφερε ήταν κάτι συνηθισμένο και δεν με πείραξε. Με τη συμπεριφορά αυτή του κατηγορουμένου προσβλήθηκα σαν άνθρωπος καθώς είμαι και μεγαλύτερός του σε ηλικία. Επιπλέον μου προκάλεσε τρόμο. Μου είπε να μην πάω τη Δευτέρα στη μονάδα γιατί θα μου σπάσει το αυτοκίνητο. Στα τρία χρόνια που υπηρετούσα στη μονάδα ποτέ δεν μου συνέβη ανάλογο περιστατικό. Ποτέ δεν είχα πρόβλημα μαζί του. Υπηρετούσαμε σε διαφορετικά γραφεία. Όλα συνέβησαν επειδή πίστευε ότι του κατέστρεψα τη μοτοσικλέτα διότι την προηγούμενη εβδομάδα με είχε αναφέρει.

Κατόπιν ο Πρόεδρος κάλεσε για εξέταση τον **δεύτερο μάρτυρα κατηγορίας** ο οποίος, αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κλπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: Κ. Π. του Μ. και της Χ., ετών **, γεννήθηκε στην ** και κατοικεί στη ** (**), ΕΜΘ Λχίας(**) της **, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος και αφού έβαλε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ και, αφού εξετάστηκε σύμφωνα με το νόμο κατέθεσε ότι:

Στις 28-6-2003 ήταν Σάββατο και ήμουν Αξιωματικός Εβδομάδας της 1^{ης} Ύλης. Πήγαμε στο Διοικητήριο και ο Ήλαρχος μου ζήτησε να βγω έξω. Άκουσα τον Ήλαρχο να βρίζει τον Χ. «θα σου γαμήσω το σπίτι, την Παναγία» κτλ. Συνέχιζε να βρίζει για πολύ ώρα. Στη συνέχεια ο Λοχίας ήρθε στο γραφείο μου σε άσχημη κατάσταση, έτοιμος να βάλει τα κλάματα. Με το Λοχία ήμασταν πολλά χρόνια μαζί. Συγκεκριμένα τον γνωρίζω από το 1995. Η φασαρία που έγινε ήταν μεγάλη, ωστόσο επειδή ήταν Σάββατο το διοικητήριο ήταν κλειστό και ακούσαμε μόνο όσοι βρισκόμασταν εκεί. Ο Ήλαρχος εξακολουθούσε να βρίζει και όταν βγήκε έξω από το γραφείο του. Ο Χ. δεν έβρισε καθόλου. Το γεγονός αυτό μας ξάφνιασε γιατί οι σχέσεις των δύο ήταν καλές. Από ότι έμαθα από τον Χ. κάτι συνέβη με μια μοτοσικλέτα. Με τον Ήλαρχο υπηρετούσα τρία χρόνια. Πάντα η συμπεριφορά του ήταν καλή το ίδιο και η συνεργασία μας.

Κατόπιν ο Πρόεδρος κάλεσε για εξέταση τον **τρίτο μάρτυρα κατηγορίας** ο οποίος, αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κλπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: Π. Α. του Χ., ετών **, γεννήθηκε στην ** και κατοικεί στα ** (** 21), Ανθστής (**) της **, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος και αφού έβαλε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ και, αφού εξετάστηκε σύμφωνα με το νόμο κατέθεσε ότι:

Ήμουν Αξιωματικός Υπηρεσίας. Άκουσα τον Ήλαρχο με το Χ. να έχουν έντονη λογομαχία. Άκουσα φράσεις και απειλές για το αυτοκίνητο και την οικογένεια του Χ.. (“Γαμώ το σπίτι σου κλπ”). Δεν θυμάμαι άλλα γιατί πέρασε καιρός. Υποτίθεται ότι ο Λοχίας είχε κάνει δολιοφθορά στη μηχανή του Ήλαρχου. Ο Λοχίας από την πλευρά του δεν έβρισε καθόλου. Μετά το συμβάν ήταν ταραγμένος, φορτισμένος συναισθηματικά και στεναχωρημένος. Υπηρετούσα τρία χρόνια με τον Ήλαρχο. Ήταν λίγο οξύθυμος, αλλά ποτέ δεν είχε προκαλέσει επεισόδιο. Πίστευε ότι του είχαν χαλάσει τη μηχανή. Ίσως δικαιολογείται η συμπεριφορά του όχι όμως σε τέτοιο βαθμό.

Οι παραπάνω μάρτυρες αφού εξετάστηκαν παρέμειναν στο ακροατήριο, ο δε Πρόεδρος μετά την εξέταση των μαρτύρων έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα, στους Δικαστές, στους Στρατοδίκες στο συνήγορο της πολιτικής αγωγής και στον συνήγορο του κατηγορουμένου για να απευθύνουν αν έχουν ερωτήσεις σ’ αυτούς.

Επιπλέον δε ρώτησε τον κατηγορούμενο αν έχει να παρατηρήσει ή να υπενθυμίσει κάτι.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος ανέγνωσε το ΑΦΜ του κατηγορουμένου.

Μετά ο Πρόεδρος κάλεσε τον κατηγορούμενο να απολογηθεί για την εις βάρος του κατηγορία, αυτός δε απολογήθηκε όπως παρακάτω:

Επιτέθηκα στον Χ., όχι όμως με τέτοιες βρισιές. Τον είπα κακομαθημένο και επιπλέον ότι θα του σπάσω το αυτοκίνητο τη Δευτέρα. Δεν τον απώθησα και ούτε δέχομαι ότι του είπα

εξυβριστικές φράσεις. Δύο ημέρες πριν το περιστατικό ήμουν υπεύθυνος πρωινής εκπαίδευσης και ο Λοχίας έφυγε. Εγώ με τη σειρά μου τον ανέφερα. Το μεσημέρι πήγα τη μοτοσικλέτα μου για σέρβις και το Σάββατο μου είπαν από το συνεργείο ότι κάποιος έβαλε ζάχαρη στο ντεπόζιτο. Επεδίωκα την πειθαρχία και την εκπαίδευση στη μονάδα. Δεν είχα αποδείξεις ότι ο Χ. μου χάλασε τη μηχανή, ωστόσο είχε πει «πότε επιτέλους θα γλιτώσουμε από τον Β.». Ίσως δεν ήταν αυτός. Έτσι υπέθεσα.

Κατόπιν ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα, στους Δικαστές, στους Στρατοδίκες, για να απευθύνουν ερωτήσεις στον κατηγορούμενο ή να ζητήσουν διευκρινίσεις.

Έπειτα ο Πρόεδρος ρώτησε τον Εισαγγελέα, το συνήγορο της πολιτικής αγωγής και το συνήγορο του κατηγορουμένου, αν έχουν ανάγκη για κάποια συμπληρωματική εξέταση ή διευκρίνιση και αφού έλαβε από αυτούς αρνητική απάντηση, κήρυξε την λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας και έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα, και στους συνηγόρους για να αγορεύσουν.

Ο Εισαγγελέας αφού πήρε το λόγο και ανέπτυξε τις κατηγορίες, πρότεινε να κηρυχθεί ο κατηγορούμενος α) ένοχος σύμφωνα με το κατηγορητήριο για την πράξη της εξύβρισης κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία και β) αθώος λόγω αμφιβολιών ως προς τα στοιχεία της πράξης για την πράξη της βιαιοπραγίας κατά κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία.

Ο συνήγορος της πολιτικής αγωγής πρότεινε να κηρυχθεί ο κατηγορούμενος ένοχος σύμφωνα με το κατηγορητήριο και για τις δύο πράξεις.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου, αφού έλαβε το λόγο, πρότεινε να κηρυχθεί ο κατηγορούμενος αθώος για την πράξη της εξύβρισης, άλλως να γίνει εφαρμογή του άρθρου 61ΣΠΚ (πρόταση την οποία διατύπωσε ως ευχή) και επιπλέον να κηρυχθεί ο κατηγορούμενος αθώος ελλείψει πράξεως για την πράξη της βιαιοπραγίας.

Ο κατηγορούμενος, όταν τον ρώτησε ο Πρόεδρος αν έχει κάτι να προσθέσει για την υπεράσπισή του, απάντησε αρνητικά.

Κατόπιν ο Πρόεδρος, κήρυξε το τέλος της συζητήσεως.

Το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά στην έδρα του, με παρούσα την Γραμματέα, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου, η οποία είναι η εξής:

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου **59 παρ.1 στοιχ.β' ΣΠΚ** (που κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του Ν.2287/95), τιμωρείται ο στρατιωτικός, που βιαιοπραγεί κατά του κατωτέρου του με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. Ως βιαιοπραγία νοείται κάθε χρήση υλικής δύναμης σε βάρος προσώπου, χωρίς πρόθεση εξαναγκασμού, μία δυναμική, δηλαδή, στο σώμα του στρατιωτικού που πλήττει τη μορφική και λειτουργική του ακεραιότητα ή την εξωτερική του τιμή καθώς και τη φυσική δυνατότητά του να ζει και να κινείται ελεύθερα (προσωπική ελευθερία). Σε αντίθεση με τη βία, η βιαιοπραγία δεν αποβλέπει σε εξαναγκασμό. Δεν ενδιαφέρει, λοιπόν, ο σκοπός της πράξης, που μπορεί να υπάρξει, αλλά η βίαιη επένεργεια αυτή καθ' εαυτή. Από την άποψη αυτή η βιαιοπραγία

αποτελεί, βέβαια, μία μορφή υλοποιημένης βίας, διαφέρει, όμως, από την τελευταία κατά το λόγο ότι δεν ασκείται, αλλά πράττεται. Κατά την αναφορά αυτή, το περιεχόμενο της έννοιας του άρθρου 59 ΣΠΚ συνίσταται σε μία βίαιη κακοποίηση – καταταλαιπώρηση, που δεν ταυτίζεται δίχως άλλο με την πρόκληση μιας σωματικής βλάβης. Με το παρών έγκλημα προσβάλλονται τα έννομα της σωματικής ακεραιότητας, της τιμής και της προσωπικής ελευθερίας, όπως επίσης της στρατιωτικής υπηρεσίας, αφού ο δράστης συνδέεται με τον παθόντα υπηρεσιακά, στο πλαίσιο της ιεραρχικά διαρθρωμένης σχέσης του Στρατού (βλ. *Α. Παπαδαμάκη*, Στρατιωτικό Ποινικό Δίκαιο, 2002, σελ. 408 επ. και τις εκεί παραπομπές, του ιδίου, Προβλήματα συρροής εγκλημάτων στο στρατιωτικό ποινικό δίκαιο, 1991, σελ. 95 σημ.11, Πεντ. Στρ.Θεσ. 813/02, Ποιν.Δικ. 2/03, σελ. 148 επ., ΒουλΣυμβΔΣΘεσ. 373/89, με δεκτή πρόταση Αδάμ Παπαδαμάκη, σε «Ποινικά Ανάλεκτα», 1994, σελ. 424, ΒουλΣυμβΔΣΘεσ. 482/93, όπ.π.). Για την πλήρωση της υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος της βιαιοπραγίας κατά κατωτέρου απαιτείται δόλος οποιοδήποτε βαθμού (άρθρο 26 παρ.1 ΠΚ), ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση του δράστη ότι «κακοποιεί» άλλον στρατιωτικό, κατώτερό του και τη θέληση να επενεργήσει βίαια στο εν λόγω δέκτη της προσβολής (βλ. *Α. Παπαδαμάκη*, Στρατιωτικό Ποινικό Δίκαιο, 2002, σελ. 413).

II. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου **60 παρ.1 στοιχ. β' ΣΠΚ**, στρατιωτικός που εξυβρίζει κατώτερό του με λόγια, έργα ή απειλές ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, εφόσον η πράξη αυτή δεν τελέσθηκε κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν. Υποκείμενο της αξιόποινης συμπεριφοράς, που περιγράφεται στο προαναφερόμενο άρθρο είναι ο στρατιωτικός που διαφοροποιείται βαθμολογικά από τον εκάστοτε δέκτη της προσβολής (στρατιωτικό). Ως προς την έννοια της εξύβρισης, η ανωτέρω διάταξη παραπέμπει στο άρθρο 361 ΠΚ. Επομένως εξύβριση είναι η προσβολή της τιμής, δηλαδή η αμφισβήτηση της ηθικής και κοινωνικής αξίας του προσώπου του παθόντος, είτε η εκδήλωση της περιφρόνησης γι' αυτόν από το δράστη. Η τιμή λαμβάνεται υπό ευρεία έννοια και σημαίνει την αξίωση όπως μη τυγχάνει το άτομο από κάποιον αρνητικής αξιολογήσεως ή μεταχείρισης τέτοιας, η οποία να δηλώνει έλλειψη εκτίμησης του δράστη προς τον παθόντα, σχετικά με την κοινωνική και ηθική του αξία. Εξάλλου, η προσφορότητα των εκφράσεων της τιμής εκτιμάται «κατά την κοινή αντίληψη», ήτοι πρέπει κατ' αντικειμενική κρίση να είναι προσβλητικές της τιμής και της υπόληψης άλλου. Η προσβολή της τιμής μπορεί να γίνει με λόγια (εκστόμιση φράσεων, που πλήττουν την τιμή και την υπόληψη), με έργα (χειρονομίες) ή απειλές ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο (κάθε πρόσφορο υποκατάστατο λόγων ή έργων, ικανό, κατά κοινή αντίληψη, να επιφέρει τη μείωση του status κοινωνικής αναγνώρισης και παρουσίας). Για την ορθή εκτίμηση της καταφρονητικής συμπεριφοράς θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και η ηλικία, ο βαθμός μόρφωσης και η κοινωνική θέση του δράστη και του θιγόμενου (βλ. *Μ. Μαργαρίτη*, Ποινικός Κώδικας, 2003, υπό άρθρο 361 ΠΚ, σελ. 981-982). Επιπλέον, η πράξη που τυποποιείται στο άρθρο 60 ΣΠΚ έχει διπλό εγκληματικό χαρακτήρα, διότι πέρα από την προσβολή της τιμής του άλλου προσώπου, προσβάλλει ταυτόχρονα και την στο πρόσωπο αυτού εκφρασμένη στρατιωτική ιδιότητα του προϊσταμένου (ανωτέρου) η υφισταμένου (κατωτέρου), ως όρο εξατομίκευσης της ιεραρχικά διαρθρωμένης στρατιωτικής υπηρεσίας (βλ. *Α. Παπαδαμάκη*, Στρατιωτικό Ποινικό Δίκαιο, 2002, σελ. 417-418, *Δ. Σπινέλλη*, Ποινικό Δίκαιο – Ειδικό Μέρος, Εγκλήματα κατά της τιμής, 1985, σελ. 39 επ., *Π. Παπαδάτου*, Τα εγκλήματα κατά της τιμής, Π.Χρ. Ε', σελ. 161 επ. καθώς και ΑΠ 805/84 Π.Χρ. 1985, σελ. 58, ΑΠ 1456/87 Π.Χρ. 1988,

σελ. 194, Βουλ. Συμβ. Δ. Σ. Θεσ. 448/86, Νο Β 1987, σελ. 1686 επ.). Υποκειμενικά απαιτείται δόλος, ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση του δράστη ότι προσβάλλει την τιμή άλλου στρατιωτικού (κατωτέρου) και τη θέληση να συμπεριφερθεί εξυβριστικά στο δέκτη της προσβολής (βλ. Αδ. Παπαδαμάκη, όπ.π., σελ. 417). Ειδικότερα δε, απαιτείται γνώση του δράστη ότι η προσβλητική εκδήλωση είναι πρόσφορη να παραγάγει εξωτερικά την εντύπωση καταφρονήσεως ορισμένου προσώπου καθώς και η βούληση ή αποδοχή να περιέλθει η προσβλητική της τιμής εκδήλωση στη γνώση του άλλου (ΑΠ 420/81, Π.Χρ. ΛΑ΄, σελ. 668). Κατά την αναφορά αυτή περιεχόμενο του δόλου της εξυβρίσεως δεν είναι ο σκοπός εξυβρίσεως (βλ. Δ. Σπινέλλη, όπ.π., σελ. 71-72, Βουλ. Συμβ. Δ. Σ. Θεσ. 439/87, με δεκτή πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, σε «Ποινικά Ανάλεκτα», 1994, σελ. 238).

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο δεύτερος εγκληματικός χαρακτήρας των βιαιοπραγιών και εξυβρίσεων του ΣΠΚ, η προσβολή, δηλαδή, και της ιεραρχικής σχέσεως, ως αναγκαίο προαπαιτούμενο εξατομικεύσεως της στρατιωτικής υπηρεσίας, φαίνεται πιο καθαρά στην περίπτωση που η εξύβριση ή η βιαιοπραγία τελέσθηκε κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν. Οι περιπτώσεις αυτές συντρέχουν, όταν η πράξη συνδέεται με τα δεδομένα συγκεκριμένης υπηρεσιακής σχέσεως εξαρτήσεως μεταξύ δράστη και παθόντα. Συγκεκριμένα το στοιχείο «κατά την υπηρεσία» σημαίνει ότι η βιαιοπραγία ή η εξύβριση έλαβε χώρα σε χρόνο που οι δύο στρατιωτικοί (δράστης – παθών) όχι απλώς βρίσκονταν σε σχέση υπηρεσιακής εξαρτήσεως, αλλά ασκούσαν συγκεκριμένη υπηρεσία και διαμόρφωναν – στο πλαίσιο της υπηρεσιακής πλέον σχέσεως – τους όρους τελέσφορης διεξαγωγής της. Εξάλλου, η βιαιοπραγία ή η εξύβριση τελείται «για λόγους που έχουν σχέση με την υπηρεσία», όταν έχει ως αφορμή το πλαίσιο υπηρεσίας που αναφέρθηκε και στο οποίο ήταν ενταγμένοι δράστης και θύμα (βλ. Αδ. Παπαδαμάκη, Στρατιωτικό Ποινικό Δίκαιο, 1977, σελ. 419, Βουλ. Συμβ. Δ. Σ. Θεσ. 51/88, με δεκτή πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, αδημ.).

Στην υπό κρίση περίπτωση από την αποδεικτική διαδικασία και συγκεκριμένα την εξέταση των μαρτύρων στο ακροατήριο και την ανάγνωση των εγγράφων, που αναφέρονται στα πρακτικά σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου προέκυψαν τα εξής:

Ο κατηγορούμενος, όταν υπηρετούσε ως Λοχαγός (**) στην ** (και όχι στην **, όπως εκ παραδρομής αναγράφεται στο κατηγορητήριο), τις πρωινές ώρες της 28-6-03 κάλεσε στο 3^ο γραφείο της ως άνω μονάδας, του οποίου ετύγχανε και Αξιωματικός, τον ΕΜΘ Λοχία (**) Χ. Ι. και, κατηγορώντας τον ότι προκάλεσε δολιοφθορές στη μοτοσικλέτα του, απηύθυνε προς αυτόν τις μειωτικές και απειλητικές φράσεις «Πούστη, πουστράκι, θα σε γαμήσω κωλόπαιδο, γαμώ την Παναγία, γαμώ το Χριστό, δεν ξέρεις με ποιον έμπλεξες, θα σου σπάσω το αυτοκίνητο, μην τολμήσεις και έρθεις τη Δευτέρα γιατί θα σε γαμήσω», ενώ κατά τη διάρκεια του φραστικού αυτού επεισοδίου του επιτέθηκε, καταφέροντας με το χέρι του πλήγμα στον στήθιαίο χώρο και εν συνεχεία τον απώθησε βιαίως ρίχνοντάς τον πάνω σε ντουλάπα του γραφείου.

Απολογούμενος ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε ότι επιτέθηκε λεκτικά στον Χ., αποκαλώντας τον «κακομαθημένο» και λέγοντάς του ότι θα του σπάσει το αυτοκίνητο τη Δευτέρα, αρνήθηκε, όμως, ότι απηύθυνε προς αυτόν τις λοιπές εξυβριστικές φράσεις που αναγράφονται στο κατηγορητήριο. Υποστήριξε, επίσης, ότι εκνευρίστηκε μόλις πληροφορήθηκε την δολιοφθορά που είχε προκληθεί στη μοτοσικλέτα του (τοποθέτηση ζάχαρης εντός του δοχείου καυσίμων) και, θεωρώντας τον ανωτέρω υπαξιωματικό υπαίτιο αυτής, ένεκα του γεγονότος ότι τον είχε αναφέρει για πειθαρχικό παράπτωμα, για το οποίο

και τιμωρήθηκε, λίγες ώρες προ της παραδόσεως της μοτοσικλέτας για μηχανικό έλεγχο, αντέδρασε αυθόρμητα και άμεσα, χωρίς ουδός να αποσκοπεί σε πλήξη της τιμής του παθόντος. Αναφερόμενος, τέλος, στην πράξη της βιαιοπραγίας κατά κατωτέρου, που του αποδίδεται, ο κατηγορούμενος αρνήθηκε ρητά και κατηγορηματικά ότι προέβη σε χρήση υλικής δύναμης σε βάρος του Λοχία Χ..

Το περιεχόμενο των φράσεων που εξεστόμισε ο κατηγορούμενος επιβεβαιώνεται ως αληθινό και επικαλύπτεται πλήρως από πραγματολογικής πλευράς από τις μαρτυρικές καταθέσεις των ΕΜΘ Λοχία (**), Κ. Π. και Ανθστή (**), Π. Α. (που εξετάστηκαν στο ακροατήριο), οι οποίοι την ώρα εκείνη ευρίσκοντο στο γραφείο Αξιωματικού Υπηρεσίας Διανυκτερεύσεως Μονάδος (ΑΥΔΜ), εντός του χώρου του Διοικητηρίου [ο πρώτος μάλιστα εξ αυτών (Κ.) εξήλθε του 3^{ου} Γραφείου κατόπιν σχετικής παρακλήσεως του κατηγορουμένου) και λόγω της ησυχίας που επικρατούσε [μη εργάσιμη ημέρα (Σάββατο) – απουσία προσωπικού], άκουσαν ξεκάθαρα τις ύβρεις που εξαπέλυε σε υψηλό και έντονο τόνο ο Ήλαρχος σε βάρος του Χ. Κατά τους ισχυρισμούς τους, μάλιστα, ο τελευταίος, καθ' όλη τη διάρκεια του περιστατικού τήρησε παθητική στάση και δεν αντέδρασε ουδός στη προαναφερόμενη φραστική επίθεση, ενώ εν συνεχεία εισήλθε στο γραφείο του ΑΥΔΜ εμφανώς στενοχωρημένος και υπό το κράτος έντονης συναισθηματικής φόρτισης για την άδικη προσβολή που εδέχθη. Χαρακτηριστικά ο Λοχίας Κ. στην ενώπιον του ακροατηρίου κατάθεσή του αναφέρει επί λέξει «Είχε (ενν. ο παθών) βουρκωμένα μάτια ... Τον γνωρίζω επί σειρά ετών και ουδέποτε τον είχα δει σε τόσο άσχημη κατάσταση».

Αξιολογώντας τις προηγηθείσες εκτιμήσεις και επισημάνσεις αγόμαστε αβίαστα στο συμπέρασμα ότι ο κατηγορούμενος απηύθυνε προς τον κατά βαθμό κατώτερό του, ΕΜΘ Λοχία Χ. τις παραπάνω φράσεις, οι οποίες αποτελούν αναμφισβήτητα προσβλητικές για την τιμή του τελευταίου εκδηλώσεις, γιατί ενέχουν καταφρόνηση, ανεξάρτητα αν ο ίδιος, προσπαθώντας να μειώσει την «έκταση» της προσβολής και τη συνεπαγόμενη ευθύνη του, αποδέχεται ότι εξεστόμισε μόνο τη φράση «κακομαθημένο, θα σου σπάσω το αυτοκίνητο τη Δευτέρα». Περαιτέρω ασφαλώς και γνώριζε ότι οι πιο πάνω προσβλητικές εκδηλώσεις ήταν πρόσφορες να παραγάγουν αντικειμενικά την εντύπωση καταφρονήσεως του προσώπου του κατωτέρου του ΕΜΘ Λοχία Χ. Ι. και ιδίως άμεσα αρνήθηκε στον παθόντα ένα status κοινωνικής αναγνώρισης και παρουσίας. Εξάλλου, ο κατηγορούμενος γνώριζε πολύ καλά τον τρόπο με τον οποίο όφειλε να εκφράζεται για τους κατά βαθμό κατωτέρους του, ακόμη και υπό συνθήκες εκνευρισμού και εντάσεως (όπως επικαλέσθηκε), ο οποίος (τρόπος) σε καμία περίπτωση δεν συνάδει με προσφυγή σε πρακτικές ή συνήθειες που υποτιμούν την προσωπικότητα του διοικούμενου.

Συνεπώς, θα πρέπει κατά την **ομόφωνη γνώμη** των μελών του Δικαστηρίου, να κηρυχθεί ο παρών κατηγορούμενος ένοχος εξύβρισης κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν.

Σε σχέση με την δεύτερη αξιόποινη πράξη του κατηγορουμένου πρέπει να λεχθούν τα ακόλουθα: Ουδείς εκ των προαναφερθέντων μαρτύρων είναι σε θέση να επιβεβαιώσει ότι ο κατηγορούμενος βιαιοπράγησε σε βάρος του παθόντος, καθόσον η πόρτα του 3^{ου} γραφείου, όπου διαδραματίσθηκε το επίδικο συμβάν ήταν συνεχώς κλειστή και κατά συνέπεια δεν είχαν οπτική πρόσβαση στο χώρο αυτό. Εξάλλου και ο Χ., ο οποίος αμέσως μετά τη λήξη του επεισοδίου μετέβη στο γραφείο του ΑΞΥΠ, όπου συνομίλησε με τους Κ. Π. και Π. Α., δεν αναφέρθηκε ουδός σε βίαιη επενέργεια του κατηγορουμένου επί του σώματός του, αλλά απλά αρκέσθηκε στο να αρνηθεί εμπλοκή του στη δολιοφθορά της μοτοσικλέτας. Ωστόσο, η ιδιαίτερα στενή χρονική εγγύτητα της συζήτησης αυτής σε σχέση

με το καθ' εαυτό συμβάν και η εύλογη συναισθηματική φόρτιση του παθόντος θα επέβαλε μια άμεση και αυθόρμητη δήλωσή του σχετική με την κακοποίηση που είχε δεχθεί αμέσως πριν (καταφορά πλήγματος στον στήθιαίο χώρα – βίαιη απώθηση σε σταθερό αντικείμενο), η οποία, βάσει των συνθηκών αυτών, θα θεωρείτο και ειλικρινής σε αντίθεση με την επικαλούμενη από αυτόν σε μεταγενέστερο χρόνο επίθεση, που φέρεται ότι τελέσθηκε σε βάρος του, η οποία δύναται να αποτελεί και προϊόν επιπόνησης προς ενίσχυση της δυσχερούς θέσης στην οποία είχε ήδη περιέλθει ο κατηγορούμενος με την προηγηθείσα εξυβριστική συμπεριφορά του. Τέλος, αμφότεροι οι μάρτυρες εκτιμούν ότι ο θόρυβος που θα προκαλούσε πιθανή βίαιη απώθηση του Λοχία επί της μεταλλικής ντουλάπας του γραφείου του κατηγορουμένου θα γινόταν ευκόλως αντιληπτός, λόγω της έντασής του, από τους ίδιους, καθόσον ευρίσκοντο σε πλησιέστερο γραφείο.

Με δεδομένη λοιπόν την απουσία έτερων αποδεικτικών στοιχείων, πλην της ομολογίας του παθόντος, που να επιβεβαιώνουν την εκ μέρους του κατηγορουμένου χρήση υλικής δύναμης, η οποία να είχε ως επακόλουθο την καταταλαιπώρηση – κακομεταχείριση του σώματος του κατωτέρου του στρατιωτικού, ΕΜΘ Λοχία Χ. Ι., δημιουργούνται εύλογες αμφιβολίες ως προς τη συνδρομή των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της βιαιοπραγίας κατά κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν, οι οποίες θα πρέπει, κατά την **ομόφωνη γνώμη** των μελών του Δικαστηρίου, σύμφωνα και με τη θεμελιώδη αρχή του ποινικού δικονομικού δικαίου «in dubio pro reo» (:εν αμφιβολία υπέρ του κατηγορουμένου) να οδηγήσουν σε απαλλακτική γι' αυτόν κρίση.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει με **παρόντα** τον κατηγορούμενο **Β. Κ. του Χ.**, ετών **, που γεννήθηκε το 19** στη ** και κατοικεί στην ** (**).

Κηρύσσει αυτόν **παμψηφεί ένοχο** εξύβρισης κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ούτε για λόγους που έχουν σχέση με αυτή, πράξεως που τελέσθηκε στις 28-6-03 στην ** (και όχι στην **, όπως εκ παραδρομής αναγράφεται στο κατηγορητήριο) και ειδικότερα ένοχο του ότι: ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Λοχαγός (**), στην ** (και όχι στην **, όπως εκ παραδρομής αναγράφεται στο κατηγορητήριο), την 28-6-03 εκτός από τις περιπτώσεις της δυσφήμισης εξύβρισε κατώτερό του με λόγια και απειλές όχι κατά την υπηρεσία ούτε για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν. Συγκεκριμένα στον παραπάνω τόπο και χρόνο και περί ώρα 11:00', κάλεσε στο γραφείο του τον ΕΜΘ Λοχία (**), Χ. Ι. και κατηγορώντας τον ότι προκάλεσε δολιοφθορές στη μοτοσικλέτα του, απηύθυνε προς αυτόν τις μειωτικές και απειλητικές φράσεις «Πούστη, πουστράκι, θα σε γαμήσω κωλόπαιδο, γαμώ την Παναγία, γαμώ το Χριστό, δεν ξέρεις με ποιον έμπλεξες, θα σου σπάσω το αυτοκίνητο, μην τολμήσεις και έρθεις τη Δευτέρα γιατί θα σε γαμήσω», εξυβρίζοντας έτσι κατά βαθμό κατώτερό του με λόγια και απειλές, την πράξη του δε αυτή δεν τέλεσε κατά την υπηρεσία ούτε για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν.

Κηρύσσει αυτόν **παμψηφεί αθώο** βιαιοπραγίας κατά κατωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ούτε για λόγους που έχουν σχέση με αυτή, **λόγω αμφιβολιών ως προς τα στοιχεία της πράξης**, πράξεως που τελέσθηκε στις 28-6-03 στην ** (και όχι στην **, όπως εκ παραδρομής αναγράφεται στο κατηγορητήριο) και ειδικότερα αθώο του ότι : ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Λοχαγός (**), στην ** (και όχι στην **, όπως εκ παραδρομής

αναγράφεται στο κατηγορητήριο), την 28-6-03 βιαιοπράγησε κατά βαθμό κατωτέρου του, όχι κατά την υπηρεσία ούτε για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν. Συγκεκριμένα στον παραπάνω τόπο και χρόνο και περί ώρα 11:00΄, κάλεσε στο γραφείο του τον ΕΜΘ Λοχία (***) Χ. Ι. και κατηγορώντας τον ότι προκάλεσε δολιοφθορές στη μοτοσικλέτα του, του επιτέθηκε, καταφέροντας με το χέρι του πλήγμα στον στήθιαίο χώρο και εν συνεχεία τον απώθησε βιαίως ρίχνοντάς τον πάνω σε ντουλάπα του γραφείου, την πράξη του δε αυτή δεν τέλεσε κατά την υπηρεσία ούτε για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αυθημερόν στο ακροατήριο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μετά την απαγγελία της απόφασης αυτής, ο Πρόεδρος έθεσε υπόψη των Δικαστών το ποινικό μητρώο του κηρυχθέντος ενόχου κατηγορουμένου.

Ο Εισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο, πρότεινε όπως, αφού γίνει δεκτό ότι υπέρ του κηρυχθέντος ενόχου κατηγορουμένου συντρέχουν οι ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84 παρ. 2 α΄ ΠΚ, να επιβληθεί σε αυτόν ποινή φυλακίσεως τεσσάρων (4) μηνών η οποία να μετατραπεί σε χρηματική ποινή προς τέσσερα ευρώ και σαράντα (4,40) λεπτά ημερησίως και η εκτέλεσή της να ανασταλεί για τρία έτη.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου αφού έλαβε το λόγο ζήτησε το ελάχιστο της προβλεπόμενης ποινής.

Το Δικαστήριο αφού διασκέφθηκε μυστικά στην έδρα του, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε την απόφασή του, την οποία ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως σε δημόσια συνεδρίαση και η οποία έχει ως εξής:

Το Δικαστήριο αφού έλαβε υπόψη τα παρακάτω άρθρα 213 παρ. 1 ΣΠΚ, 339, 340, 343, 364, 369, 370, 371, 373 και 582 και 597 ΚΠΔ, το άρθρο 3 του Ν. 663/77, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 18 του Ν. 969/79 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 38 του Ν.1968/91, καθώς και την υπ΄ αριθμ. 134423/92 κοινή απόφαση Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης.

Επειδή οι πράξεις για τις οποίες κηρύχθηκε ένοχος ο κατηγορούμενος προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα: 1, 3, 60παρ.1β΄ΣΠΚ, 1, 12, 14, 15, 16, 17, 18,εδ. β΄ 26 παρ, 1α΄, 27παρ.1, 51παρ.1, 53, 79, 80, 82, 83, 84 παρ.1 και 2 α΄ και 99ΠΚ.

Επειδή κατά τα άρθρα 79 και 80 ΠΚ, το Δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής, λαμβάνει υπόψη του τόσο τη βαρύτητα του εγκλήματος όσο και την προσωπικότητα του κατηγορουμένου που κηρύχθηκε ένοχος. Για την εκτίμηση της βαρύτητας του εγκλήματος το Δικαστήριο αποβλέπει στη βλάβη που προξένησε το έγκλημα ή τον κίνδυνο που προκάλεσε στη φύση, στο είδος και στο αντικείμενο του εγκλήματος καθώς επίσης σε όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευαν την προπαρασκευή ή την εκτέλεσή του και στην ένταση του δόλου του κατηγορουμένου. Κατά την εκτίμηση της προσωπικότητας του κατηγορουμένου το Δικαστήριο σταθμίζει ιδίως το βαθμό της

εγκληματικής του διάθεσης την οποία εκδήλωσε κατά την πράξη . Για να τον διαγνώσει με ακρίβεια εξετάζει τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και το σκοπό που επεδίωξε, το χαρακτήρα του και το βαθμό της ανάπτυξής του, τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του, τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξεως καθώς και μετά την πράξη, ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξεως, συνάμα δε και τους οικονομικούς του όρους. Έχοντας όλα τα στοιχεία αυτά υπόψη το Δικαστήριο, κατά πλειοψηφία, αφού δέχθηκε ότι συντρέχουν υπέρ του κατηγορουμένου που κηρύχθηκε ένοχος, οι ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84 παρ. 2 α΄ ΠΚ, για το λόγο ότι ο κατηγορούμενος έζησε ως το χρόνο που έγινε το έγκλημα, έντιμη ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή, κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί σ' αυτόν **ποινή φυλακίσεως ενός (1) μηνός.**

Επειδή η παραπάνω ποινή φυλακίσεως μετατρέπεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 82 ΠΚ σε χρηματική ποινή.

Επειδή το Δικαστήριο για την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής λαμβάνει υπόψη του την οικονομική κατάσταση του καταδικασθέντος, η οποία είναι μέτρια, πρέπει να καθορίσει το ποσό της μετατροπής σε τέσσερα κόμμα σαράντα (4,40) ευρώ για κάθε ημέρα φυλάκισης.

Επειδή κατά τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 99 ΠΚ, αν κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί αμετακλήτως για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα των έξι (6) μηνών με μία μόνη ή με περισσότερες αποφάσεις που οι ποινές δεν υπερβαίνουν συνολικώς το ανωτέρω όριο, καταδικαστεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη, το Δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή της ποινής για ορισμένο διάστημα που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία (3) έτη και ανώτερο από πέντε (5) έτη.

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση ο παραπάνω κατηγορούμενος που κηρύχθηκε ένοχος δεν έχει μέχρι σήμερα καταδικαστεί αμετακλήτως για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα των έξι (6) μηνών, με μία μόνη ή με περισσότερες αποφάσεις που οι ποινές δεν υπερβαίνουν συνολικώς το ανωτέρω όριο, όπως αυτό προκύπτει από το ευρισκόμενο στη δικογραφία αντίγραφο του ποινικού του μητρώου, πρέπει να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της ποινής που θα του επιβληθεί σήμερα για τρία (3) έτη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Καταδικάζει τον κατηγορούμενο που κηρύχθηκε ένοχος σε **ποινή φυλακίσεως ενός (1) μηνός**, καθώς και στα έξοδα της ποινικής διαδικασίας, το ποσό των οποίων ορίζει σε εβδομήντα τρία (73) ευρώ .

Μετατρέπεται την περιοριστική της ελευθερίας ποινή που επιβλήθηκε στον ως άνω καταδικασθέντα, σε χρηματική ποινή και καθορίζει το ποσό της μετατροπής σε τέσσερα κόμμα σαράντα (4,40) ευρώ για κάθε μία ημέρα.

Διατάσσει την αναστολή εκτελέσεως της επιβληθείσας ως άνω ποινής φυλακίσεως, για τρία (3) έτη.

Υποχρεώνει τον κατηγορούμενο που καταδικάσθηκε να πληρώσει στον πολιτικώς ενάγοντα Χ. Ι., κάτοικο ** το ποσό των δεκαπέντε (15) ευρώ ως χρηματική της

ικανοποίηση, για την ηθική βλάβη που έχει υποστεί λόγω του αδικήματος της εξύβρισης χωρίς προσωπική κράτηση αυτού με τον νόμιμο τόκο από σήμερα έως και την εξόφληση του ποσού.

Κατόπιν αφού ο Πρόεδρος δημοσίευσε την ίδια ημέρα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και σε δημόσια συνεδρίαση την πιο πάνω απόφαση, ειδοποίησε τον καταδικασθέντα ότι έχει δικαίωμα από το νόμο να ασκήσει κατά της αποφάσεως τα ένδικα μέσα της **αναθεωρήσεως και της αναιρέσεως**, σύμφωνα με τους ειδικούς ορισμούς γι' αυτά.

Τέλος, ο Πρόεδρος γνωστοποίησε στον καταδικασθέντα με ποιους όρους του δόθηκε η αναστολή εκτελέσεως της ποινής και τις συνέπειες σε περίπτωση παραβιάσεως των όρων αυτών.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αυθημερόν στο ακροατήριο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ